

ELITE LOCALE, INSTITUȚII RELIGIOASE ȘI PROIECTE SOCIALE

MEMBRII MAGISTRATULUI ORĂȘENESC AL RÂMNICULUI ÎN PERIOADA 1831–1863

Bogdan Dumitru ALECA*

Abstract: The Organic Regulation has significantly contributed to the organization of modern urban life in Wallachian cities and towns. The new law gave cities the right to organize freely and elect their mayors and aldermen. It thus formed a “Magistrate” [City Council] of the city, consisting of a chairperson, three members and two alternates elected annually among the deputies of the suburbs. The new institution had many responsibilities in the administration of the city, education, health and security of the population. To accomplish all these duties, the municipality had specialized personnel monitoring the implementation of its decisions and the national legislation: regulations regarding health, cleaning roads, buildings. Identification of members of the urban institution during the years 1831–1863 and the analysis of results acquired during the exercise of their office in the city of Ramnic are the purpose of this text.

Keywords: urban history, Wallachia of Organic Regulation regime, Râmnicu-Vâlci, city council.

Résumé : Le Règlement Organique a contribué nettement à l’organisation d’une vie urbaine moderne dans les villes et bourgs de la Valachie. La nouvelle législation donnait aux villes le droit de s’administrer librement et d’élire leurs maires et échevins. On formait ainsi un « Magistrat » [Conseil municipal] de la ville, composé d’un président, trois membres et deux membres suppléants, élus, chaque année, parmi les députés des faubourgs. La nouvelle institution avait de nombreuses attributions en ce qui concerne l’administration de la ville, l’éducation, la santé et la sécurité de la population. Pour accomplir tous ces devoirs, la municipalité avait un personnel spécialisé qui surveillait la mise en œuvre de ses décisions et de la législation nationale : règlements concernant la santé, le nettoyage des routes, les bâtiments. L’identification des membres de cette institution urbaine durant les années 1831–1863 et l’analyse des résultats acquis pendant l’exercice de leur mandat dans la ville de Ramnic font l’objet du texte présent.

Mots-clés: histoire urbaine, Valachie du régime des Règlements Organiques, Râmnicu-Vâlci, conseil municipal.

* Arhivist, Arhivele Naționale, Serviciul Județean Vâlcea. E-mail: aleca.bogdan@gmail.com

Reorganizarea principatelor Țării Românești și Moldovei, în perioada regulamentară, a determinat și apariția primelor forme de organizare municipală modernă a orașelor și târgurilor din cele două țări. Reformele adoptate atunci au dat glas unei necesități reale de autogovernare a comunităților urbane, recunoscută și acceptată de puterea centrală:

Stăpânirea, socotind că îngrijirea pentru toate cele ce privesc fericirea unui oraș nu poate fi mai bine încredințată decât celor care mai cu deosebire se folosesc din trânsa (...), au socotit să le dea drepturi de a-și chivernisi ale lor interese prin sfaturi orășenești, alcătuite de mădularii alese de către însuși locuitorii acestora, rămânând întru a stăpânirii îngrijire ca mădulariile fieșcăruia să-și păzească a lor îngrijire¹.

Noua legiuire făcea referiri la modul de organizare a sfaturilor orășenești, numite Magistrate orășenești. Ele erau formate din patru membri, numiți „mădulariile Magistratului”, dintre care unul ocupa funcția de „prezident”, iar altul pe cea de casier. În afara acestor patru membri de drept, erau aleși câte doi membri supleanți, „ca la întâmplare de a lipsi vre-unul cu totul din numărul mădularilor, să se orânduiască în locu-i din acei doi candidați aleși de obște”. Alegerea membrilor sfatului orășenesc se făcea de către toți locuitorii orașului „de legea creștinească”, cu vârsta de cel puțin 25 de ani, o avere de minim 2000 lei și „cu locuința lor într-acel oraș”². Legea dădea dreptul de alegere și locuitorilor nepământenii, plătitori ai unei chirii de cel puțin 300 de lei pe an. În perioada 1845–1846, membru al Magistratului a fost ales „papistașul” Dincă Naneți (în unele documente apare Naneș), contestat de o parte a locuitorilor Râmnicului din cauza confesiunii catolice, dar confirmat de puterea centrală.

Sistemul electoral era unul indirect. Locuitorii cu drept de vot desemnau deputații mahalalelor, al căror număr nu putea fi mai mic de 15 (la Râmnic, numărul deputaților a variat în jurul cifrei 17, ajungând, în 1859, la 21), deputați care, la rândul lor, alegeau cei patru membri ai Magistratului orașului și cei doi membri supleanți. Alegerea era validă dacă se exprimau prin vot un număr de minim 15 deputați ai mahalalelor³. Deputații de mahala erau aleși pentru o perioadă de trei ani, iar membrii sfatului pentru un an, începându-și mandatul la data de 1 noiembrie a fiecărui an.

Alegerile locale declanșau o adevărată luptă pentru controlul afacerilor publice, fiind vizate, în primă instanță, funcțiile de deputați ai mahalalelor, dintre aceștia alegându-se membrii Magistratului. În septembrie 1845, Ștefan Davidescu și alți orășeni reclamau domnului țării faptul că alegerile pentru deputați nu au fost organizate în mod corect: „Alegătorii nu au avut calitatea trebuincioasă, iar alegerea s-au săvârșit cu înrăurire și osebite îndemnătoare mijloace de către aceia ce cugetă a dobândi prin aceasta mijloace de a se prenumăra între elenii

¹ *Regulamentul Organic*, Tipografia Curții, București, 1847, p. 159.

² *Ibidem*, p. 160.

³ ANSJ Vâlcea, fond Primăria Orașului Rm. Vâlcea, dos. 4/1842, f. 9.

Magistratului”⁴. Iar întrecerea electorală pentru o funcție de membru al municipalității era la fel de tumultuoasă. La 13 noiembrie 1843, Ocârmuirea Județului Vâlcea îl acuza pe Grigore Davidescu că, „sânguindu-să prin feluri de chipuri a intrigarisi ca să se aleagă de mădular al Magistratului și văzând că nu poate izbuti în felul dorinței sale, s-au și mărginit din coprinsul orașului cu scop ca să zătignească prin chipul acesta alegerea acelor mădulari”⁵. Astfel de scurtcircuite în procesul electoral au fost frecvente, determinând întâzieri semnificative ale alegerii membrilor Magistratului și intrarea lor în slujbă la 1 noiembrie ale fiecărui an, conform prevederilor legale din epocă.

Odată procesul electiv terminat, rezultatul privind membrii municipalității era confirmat de Departamentul Treburilor din Lăuntru, iar alegerea prezidentului era „supusă întăririi Mării Sale, Preaînălțatului Domn”, prin ofis domnesc⁶.

Slujbele membrilor Magistratului nu erau răsplătite prin leafă, dar ceea ce le făcea cu adevărat atrăgătoare erau privilegiile de care se bucurau titularii lor din punct de vedere economic și social. Cei ce făceau parte din treapta negustorească erau „iertăți” de plata patentei pe durata mandatului, iar după trei ani consecutivi în slujbă, erau scutiți pe viață de acest impozit și „înscrisi în rândul neguțătorilor de treapta întâia”, dobândind „dreptul de a fi ales mădular la judecătoria de comerț”. În plus, cei mai destoinici puteau accede la „titluri de nobilitate, sau numai pe obrazul său, sau și pe obrazul fiilor săi”. Aceste funcții publice locale deveneau, astfel, pentru mica burghezie râmniceană o modalitate de consolidare pe plan economic și social. Membrii rangurilor boierești dobândeau „cădere a se înălța în ranguri”⁷.

Începând cu anul 1851, membrii Magistratului au fost aleși în luna iunie și își începeau activitatea la data de 1 iulie⁸. Totodată, durata mandatului a fost mărită la doi ani.

Aparatul birocratic al noii instituții era completat de un secretar, un cinovnic și un scriitor, aleși și întăriți în slujbă de prezidentul Magistratului. Spre sfârșitul perioadei regulamentare, aceste funcții au fost ocupate, pentru perioade mai lungi de timp, de o singură persoană, funcțiile publice începând să se specializeze și să aibă stabilitate. Astfel, Ioan Stravinescu, scriitor al Poliției orășenești între anii 1847–1851, a ocupat neîntrerupt, în perioada 1851–1861, funcția de cinovnic al municipalității, iar în perioada mai 1846 – noiembrie 1859, secretar al Magistratului orășenesc a fost Dimitrie (Tache) Hristescu⁹. În acest fel, indiferent de modificările de componență determinate de deseale alegeri impuse de lege, aceste funcții publice căpătau stabilitatea necesară unei bune funcționări a administrației orașului și dădeau continuitate acestui act.

⁴ *Ibidem*, dos. 12/1843, f. 85.

⁵ *Ibidem*, dos. 4/1842, f. 6.

⁶ *Ibidem*, dos. 3/1837, f. 158.

⁷ *Regulamentul Organic*, p. 168.

⁸ ANSJ Vâlcea, fond Primăria Orașului Rm. Vâlcea, dos. 9/1851, f.1.

⁹ *Ibidem*, dos. 9/1859, f. 83.

Hotărârile importante pentru urbe se luau prin vot, majoritatea de opinie având câștig de cauză. În cazul unei parități a voturilor, hotărârea era determinată de votul prezidentului Magistratului. Toate aceste decizii erau supuse cenzurii Cărmuirii Județului și puse în practică prin Poliția orașenească.

Deputații Sfatului Orașenesc (membrii Magistratului) erau convocați prin cinovnic, odată pe săptămână, de regulă duminica, „după săvârșirea slujbei sfintei liturghii”, la o adunare în care se deliberau și se luau hotărâri „în folosul obștii orașenești”¹⁰. La 9 noiembrie 1834, prezidentul Magistratului, Alecu Bujoreanu, a hotărât ca în fiecare zi de joi și duminică a săptămânii, membrii Sfatului să se adune „atât dimineața, cât și după prânz, pentru chibzuirea întâmplătoarelor orașenești trebuințe”. În celelalte zile ale săptămânii, „când îi va ierta îndeletnicirile și enteresurile” particulare, membrii Sfatului erau chemați la Magistrat pentru a „semna hârtiile cele lucrate după chibzuirea Magistratului, înfățișând și pricinile ce să ating de presutsvie”¹¹. Alecu Bujoreanu atrăgea atenția membrilor Sfatului Orașenesc să „nu se abată din reguli cu cusururi și întâzieri” nădăjduind „că vor prețui delicatetea însărcinării” pe care au obținut-o prin alegerea lor ca membri ai Magistratului.

Îndatoririle sfatului orașenesc țineau de tot ce însemna buna administrare a orașului: încasa veniturile orașului, iniția cheltuieli, priveghea la îndestularea orașului cu mărfuri de primă necesitate, asigura buna funcționare a comerțului. În toată perioada regulamentară,

atribuțiile Magistratului au evoluat spre ceea ce caracteriza o adevărată instituție municipală, adică rezolvarea problemelor edilitare generale și implementarea unor servicii publice care țineau de rangul de capitală de județ a Râmnicului: iluminatul public, instrucția școlară primară, paza obștească, sănătatea publică, asistența socială a celor nevoiași, apărarea contra incendiilor.

Magistratul orașenesc a fost, în fapt, o instituție precursoră a primăriei orașului Râmnic, nume care s-a impus în epoca lui Cuza, iar prezidentul Magistratului era, în fapt, primarul orașului. De aceea, o listă a acestor diriguitori ai urbei în perioada regulamentară mi s-a părut un instrument de lucru util pentru istoricii perioadei. Acolo unde componența Magistratului orașenesc nu a putut fi reconstituită pe baza documentelor referitoare la alegerea membrilor acestei instituții, reconstituirea acesteia s-a bazat pe semnăturile existente în diverse documente emise de Magistrat.

1. Primul „prezident” al Magistratului orașenesc a fost Ghiță Capeleanu, în perioada noiembrie 1831 – ianuarie 1832, ajutat de Mihalache Orumolu, pe post de casier. Acesta nu și-a putut duce mandatul până la capăt, fiind contestat, încă din decembrie 1831, de Mihalache Stegaru și alți 12 deputați ai Sfatului Orașenesc. Într-o jalbă adresată Vorniciei Mari din Lăuntru, aceștia arătau lipsa de „deprindere

¹⁰ ANSJ Vâlcea, fond Primăria Orașului Rm. Vâlcea, dos. 9/1833, f. 450.

¹¹ *Ibidem*, dos. 3/1834, f. 8–8v.

a celor aleși a cunoaște ce au a se săvârși de către acel Sfat”, precizând că, din această cauză, au „așezat, atât pe prezident, cât și pe mădulari, oameni nepotriviți la haracter”, lucru ce a provocat nemulțumirea „hălăduitorilor orașeni”, dar și pe aceea a Ocârmuirii Județene.¹² Membriilor Magistratului li se reproșa faptul că „mai niciodată nu sunt adunați la Casa Sfatului, după cum coprinde instrucția, ci mai totdeauna să află risipiți pe afară, pe la țară și la alte trebuințe ale lor”.

2. Începând cu luna februarie a anului 1832, a fost numit un nou Magistrat în următoarea componență: prezident – medelnicerul Costache Sterian, alături de membrii Ștefan Davidescu – casier, Ghiță Iovipale și Florea Marinovici.¹³ În luna martie a aceluiași an, Florea Marinovici a demisionat din funcția deținută în cadrul municipalității, din cauza lipsei timpului necesar îndeplinirii îndatoririlor, el fiind și staroste negustorilor și meseriașilor din oraș, precum și unul dintre „neguțătorii orânduși la Tribunal când să întâmplă cercetare din pricini neguțătoarești”¹⁴. Alegerile organizate pentru desemnarea unui înlocuitor l-au desemnat câștigător pe Costandin Nicolantîn, „fostul de mai înainte staroste al neguțătorilor și meseriașilor”.

După acest început ezitant, lucrurile au intrat într-un normal instituțional.

3. **În perioada noiembrie 1832 – noiembrie 1833**, prezident al Magistratului a fost Costache Sterian¹⁵, avându-i alături, ca membrii, pe Ștefan Davidescu și Gheorghe Iovepali. O problemă stringentă pe care membrii acestui Magistrat au dorit să o rezolve a fost starea de murdărie permanentă din centrul orașului, unde avea loc târgul săptămânal al orașului. La 13 februarie 1833, când locul de desfășurare a acestui eveniment a fost mutat „mai în vale, lângă hanul lui Chir Băluță, fiind mai în marginea orașului și aproape de apă”¹⁶, măsura a atras nemulțumirea negustorilor din centrul orașului, a stolnicului Ioan Lahovari, a mânăstirii Franciscanilor, afectați economic de această măsură. La 23 mai 1833, aceștia cereau Ocârmuirii să intervină pe lângă Magistrat pentru mutarea târgului „tot unde au fost”. Pentru a da greutate cererii,

se „legau că orice murdalăc să va face, să fim datori a-l curăți cu arestanții de la cinstita poliție, însă cu plata de fieșcare prăvălie”¹⁷.

În luna martie a anului 1832, Magistratul orașului făcea demersuri către Vornicia Mare din Lăuntru pentru schimbarea zilei de organizare a acestui târg, (organizarea lui în fiecare zi de marți a săptămânii în loc de duminică)¹⁸.

¹² ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 86/1831, f. 40.

¹³ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 86/1831, f. 47.

¹⁴ *Ibidem*, f. 52.

¹⁵ Identificarea s-a făcut prin compararea semnăturilor sale în calitate de prezident după două acte din iulie 1833 (ANSJ Vâlcea, fond Prefectura județului Vâlcea, dos. 92/1833, f. 50) și, respectiv, 7 noiembrie 1833 (f. 93)

¹⁶ *Ibidem*, f. 12.

¹⁷ *Ibidem*, dos. 12/1832, f. 6.

¹⁸ *Ibidem*, f. 1.

În luna septembrie a anului 1833, aveau loc primele alegeri pentru desemnarea deputaților de mahala, în sarcina cărora urma să cadă alegerea membrilor Magistratului orășenesc. Au fost aleși 18 deputați – 3 din Mahalaua Tuturor Sfinților, 6 din Mahalaua Sfintei Paraschiva, 4 din Mahalaua Sf. Gheorghe, 2 din Mahalaua Maicii Domnului și 3 din Mahalaua Sf. Dumitru¹⁹.

4. Noiembrie 1833 – noiembrie 1834. Acești deputați au ales Magistratul orășenesc în următoarea componență: Costache Sterian prezident, Gheorghe Vlădescu, Florea Marinovici – casier și Mihalache Orumolu; membrii supleanți au fost aleși polcovnicul Petrache Olănescu și Constantin Dada²⁰.

5. Noiembrie 1834 – noiembrie 1835. Deputații mahalalelor alegeau un nou Magistrat în următoarea componență: prezident Alecu Bujoreanu și membrii Mihalache Orumolu, Ghiță (Gheorghe) Iovepali și Florea Marinovici (casier). O inițiativă laudabilă a acestei echipe a fost începerea construcției primului local al școlii publice din Râmnic²¹, ai cărei entuziaști susținători au fost Alecu Bujoreanu – donatorul terenului pe care s-a clădit școala – și Florea Marinovici.

6. Noiembrie 1835 – noiembrie 1836. O primă alegere a membrilor Magistratului l-a reconfirmat prezident pe Alecu Bujoreanu, avându-i alături pe Grigore Davidescu (casier), Florea Marinovici și Gheorghe Iovepali. Membrii supleanți ai Sfatului orășenesc erau aleși, în acel an, polcovnicul Petrache Olănescu și David Păun²². Autoritățile centrale au invalidat acest prim scrutin pentru că jurnalul de alegeri era „iscălit de zece deputați, dar fiindcă cinci dintre dânșii sunt însuși aleșii mădulari, care nu aveau drept să iscălească alegerea, nefiind cu cuviință a iscăli chiar pentru sineși”, au fost confirmați pe funcții cei care au acumulat cele mai multe voturi: polcovnicul Petrache Olănescu prezident al Magistratului, membrii – ceaușul Ghiță Capeleanul, Costache Vlădescu, Stancu Pop și supleanții Gheorghe Vlădescu și Ghiță Iovepali²³. Această alegere a dat câștig de cauză taberei care se opunea construcției unui local de școală în oraș, membrul supleant Gheorghe Vlădescu fiind interesat să vândă în acest scop casele sale, contra sumei de 24.000 de lei. Lucrările la școală au stagnat din lipsa fondurilor, iar Ioan Lahovari, într-o consfătuire dedicată rezolvării acestei probleme, îi acuza pe membrii fostului Magistrat că, nesocotind poruncile autorităților centrale, „cu a lor putere, au hotărât începerea lucrărilor la școala națională din oraș”.

7. Noiembrie 1836 – noiembrie 1837. Alegerile pentru prezidentul Magistratului orașului l-au dat câștigător pe stolnicul Ioan Lahovari alături de elenii Iordache Olănescu, Alecu Hrisescu și Mihalache Orumolu. Contestarea legitimității

¹⁹ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 92/1833, f. 71.

²⁰ *Ibidem*, f. 78.

²¹ Bogdan Dumitru Aleca, *Aspecte referitoare la construcția primului sediu al școlii publice din Râmnic*, în „Studii Vâlcene”, nr. VI, 2010, p. 258.

²² ANSJ Vâlcea, fond Primăria Orașului Rm. Vâlcea, dos. 3/1834, f. 74.

²³ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 79/1835, f. 337.

deputaților care au făcut această alegere²⁴, precum și refuzul lui Ioan Lahovari de ocupa funcția din cauza unor probleme personale²⁵, au declanșat noi alegeri câștigate de vistierul Gheorghe Vlădescu, alături de Grigore Davidescu, Gheorghe Vlădescu și David Păun. Membrii supleanți au fost Costache Vlădescu și Ioan Sutescu²⁶. Starea de lucruri de la Râmnic în privința contestării alegerilor a făcut o proastă impresie autorităților centrale, care taxau refuzul primilor aleși de a primi funcțiile propuse de obște: „Ei se dau după părerile și intrigile unora din hălăduitorii orașului Râmnicu Vâlcei, care totdeauna doresc a supăra auzul stăpânirii. Obștea orașului se amăgește după părerile unuia și altuia în parte, iar domnul ocârmuitor dă pricină ca să-și îplinească intriganții dorința lor²⁷”, prin netrimitea rezultatului primelor alegeri la București și nesupravegherea alegerii de deputați ai mahalalelor.

Dintre realizările mandatului lui Gheorghe Vlădescu amintim redactarea primelor norme de salubritate publică la Râmnic, publicate la 3 martie 1837. Conform acestora,

fiecare proprietar era obligat a „*curăța murdalăcu*” din curți până cel târziu la sfârșitul lunii martie; tot în sarcina acestora cădea obligația de a mătura jumătate din ulița din dreptul casei sau a prăvăliei de două ori pe săptămână, în zilele de miercuri și sâmbătă; gunoiul urma a fi strâns pe „marginea ulițelor, de unde să-l ridice în locurile ce să înseamnă mai jos, adică: ori în prundul râului, dincolo de joagăr, unde sânt toți slobozi fără osăbire orice gunoi ori murdalăc să ducă; sau fiecare stăpân numai pe proprietatea sa ce va fi având în câmpurile arătoare”.

Noile reglementări au impus și obligativitatea scoaterii în afara orașului a bălegarului din curți de „de două ori, sau cel puțin odată pe săptămână și a-l duce în prundul râului”, nu numai la începutul primăverii, cum se obișnuia până atunci. Cei care nu respectau noul regulament erau supuși la plata unei amenzi de un galben împărătesc, suma intrând în bugetul municipalității²⁸.

8. Noiembrie 1837-noiembrie 1838. Președintele al Magistratului a fost ales pitarul Costache Vlădescu, avându-i lături pe vistierul Nicolae Giulescu, Grigore Davidescu – casier și David Păun²⁹. Membrii supleanți au devenit Ioan Vlădescu și postelnicul Ioan Sutescu, în urma alegerilor întârziate, din data de 2 decembrie a anului 1837³⁰. Sub acest Magistrat a debutat primul proiect de alimentare cu apă a orașului. În 30 aprilie 1838, municipalitatea semna cu Naum Fântânarul contractul ce stipula captarea izvoarelor de sub Capela astfel încât să fie asigurat un debit de „până la optzeci dramuri de apă bun măsurate” pentru alimentarea orașului; „apa să o aducă prin olane de lemn de brad sau de plop până unde să vor găsi olanele cele

²⁴ *Ibidem*, dos. 26/1836, f.414.

²⁵ *Ibidem*, f. 406.

²⁶ *Ibidem*, f. 457.

²⁷ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 26/1836, f. 412.

²⁸ *Idem*, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 3/1834 f. 123–123v.

²⁹ ANSJ Vâlcea, dos. 3/1837, f. 129v.

³⁰ *Ibidem*, dos. 3/1837, f. 158.

vechi de zid zdravene prin care are a curge apa la câteștreele cișmele”; „olanele să fie bine lucrute și încheiate unul cu altul, spre a nu se strica și a nu se pricinui curgerii apei vreo împușinare”; „apa ce va cădea din șuruburile țuturoaielor cișmelelor să curgă într-o visterie, făcută într-adins în pământ, spre a nu pricinui cătuși de puțin noroi pă ulițe”; contractul cuprindea obligația reparării fântânii din curtea lui Ion Lahovari și acoperirea cișmelei din Ulița Târgului cu piatră cioplită, pentru a o feri de stricăciunile cauzate de ploii³¹. Apa captată din izvoare era adunată într-o „visterie” situată la poarta hanului lui Ghiță Capeleanul și distribuită celor trei cișmele ale orașului.

9. Noiembrie 1838 – noiembrie 1839. Președintele al Magistratului a fost ales visterul Gheorghe Vlădescu, alături de Grigore Davidescu – casier, Florea Marinovici și David Păun. Membrii supleanți: Ioan Sutescu și Nicolae Vlădescu³². În anul 1839 cinovnic al Magistratului avea să fie numit Ioan Nicolau. O realizare importantă a acestui Magistrat a fost îndreptată spre aducerea la Râmnic a doctorului Paul Ziegler, pentru ca populația orașului să beneficieze de asistență medicală de specialitate. Negocierile au fost purtate, toată vara și toamna anului 1839, prin Ioan Lahovari, la București. În luna ianuarie a anului 1840, Magistratul orașului „lua pe persoana sa bani cu împrumutare de aiurea și au însumat lei 2000 pă care i-au și trimis la București” pentru plata anticipată a jumătate din salariul doctorului pe jumătate de an³³. În luna februarie 1840, doctorul Paul Ziegler sosea la Râmnic și semna contractul prin care se obliga „să caute și pre cei săraci din oraș fără nici o plată, în toată vremea, când va lipsi dumnealui doctorul ocrugului”³⁴.

10. Noiembrie 1839 – noiembrie 1840. Alegerile erau câștigate de Alecu Bujoreanu, avându-i alături pe Ghiță și Nica Vlădescu, Grigore Davidescu și Florea Marinovici; membrii supleanți au fost postelnicii Ioan Vladimirescu și Niculae Vlădescu³⁵. Și-a început activitatea în decembrie 1840, din cauza lipsei din oraș a lui Alecu Bujoreanu³⁶. Cel mai important proiect început de această echipă a Magistratului orașenesc a fost pavarea cu piatră a ulițelor mari ale orașului. La 5 aprilie 1840,

Magistratul orașului Râmnic semna cu patru „meșteri caldaramgii și cu alți zece tovarăși ai lor” un contract pentru „așternerea a toate ulițele cu piatră”.

Materialele – piatra și nisipul necesare – trebuiau să fie „făcute teslim”³⁷ (predate, furnizate, n.n.) de către dumnealor proprietari ce vor cădea în *fața ulițelor*, în schimb Magistratul orașului obligându-se să pună la dispoziția fiecărui „meșter caldaramgiu de la trei până la patru salahori pentru săparea ulițelor,

³¹ *Ibidem*, f. 119.

³² ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 2/1838, f. 299.

³³ *Ibidem*, f. 102.

³⁴ *Ibidem*, f. 94.

³⁵ *Ibidem*, dos. 1/1839, f. 185.

³⁶ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 11/1839, f. 188.

³⁷ Predate, furnizate.

îndreptarea și potrivirea lor”. Contractul cuprindea detaliile tehnice ale investiției: „ulițele să fie întocmite după cea mai plăcută lucrare și cu chenaruri pă mărgini, pentru preumblătorii pă jos”. Toate ulițele orașului „strâmtorate și colțuroase” urmau a fi îndreptate „pe cât va fi cu putință, ca să să lărgească lumina în linia lor”. Meșterii se obligau a face „nivelatăie cu cea mai bună cumpănire și potrivită ca să-și aibă apele slobode curgerea lor în râu, atât cele du prin fântânile orașului cât și cele în vremi de ploi, sau pe unde va arăta cinstitul Magistrat”. În anul 1840, se reușise pavarea Uliței Mari a orașului – actuala Calea lui Traian, „din râu și până în Valea Episcopii”³⁸, Ulița Mahalalei Sf. Dumitru, iar în anul 1841, a fost pietruită Ulița Pieței Târgului.

11. Noiembrie 1840 – noiembrie 1841. Președintele Magistratului avea să devină același Alecu Bujoreanu, iar membrii sfatului Florea Marinovici, Teodor Clinovescu și Ghiță *sin* serdar Nica Vlădescu³⁹. A continuat acțiunea de pavare a arterelor principale ale orașului cu piatră.

12. Noiembrie 1841 – noiembrie 1842. Președintele Magistratului devenea Alecu Hrisescu, iar membrii municipalității au fost aleși Teodor Clinovescu, Florea Marinovici și Ghiță *sin* serdar Nica Vlădescu; membrii supleanți – Anastasie Boicescu și Nicolae Vlădescu⁴⁰. Activitatea acestui Magistrat a fost tulburată de neînțelegerile dintre membrii săi:

Președintele Magistratului aceluia oraș Râmnic, împotriva bunelor cuviințe și a legiuirilor prescrise, nu urmează cu căutarea trebilor Magistratului în cancelaria Magistratului, într-o unire și prin înțelegere cu ceilalți eleni, ci, prin chipuri meșteșugite ridicând toate hârtiile cancelariei și trăgându-le la sine, lucrează după a sa voință, fără știința celorlalți eleni⁴¹.

Departamentul Treburilor din Lăuntru cerea Cărmuirii Județene „să mărginească pă viitorime pe președintele Magistratului din orice lucrare sau abatere împotriva prescrierilor legiului din Regulamentul Sfaturilor orașenești”⁴². Conflictul pornise de la mutarea cancelariei municipalității din casele lui Ghiță *sin* Nica Vlădescu, membrul Magistratului, căruia i se plătitise chiria pe anul 1839–1840, în cele ale președintelui acestei instituții.

În ciuda acestui conflict, această echipă a derulat un contract foarte important pentru iluminarea pe timp de noapte a orașului. În luna decembrie a anului 1841, Magistratul cerea Departamentului Treburilor din Lăuntru permisiunea de a fi stabilite în bugetul pe anul 1842 sumele necesare achiziționării a 80 de felinare și a 80 de stâlpi pentru îmbunătățirea iluminatului public în oraș. Investiția se ridica la suma de 2.620 de lei și prevedea și cumpărarea unui dric de tulumbă și două sacale pentru Comanda de Foc a orașului⁴³. La 20 februarie 1842, forul orașenesc a

³⁸ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 30/1838, f. 102.

³⁹ *Ibidem*, dos. 38/1841, f. 3.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 25.

⁴¹ *Ibidem*, f. 28.

⁴² *Ibidem*, f. 29.

⁴³ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 12/1833, f. 22.

încredințat contractul pentru realizarea celor 80 de stâlpi necesari la montarea felinarelor lui Mihalache Orumolu, cu prețul de „trei lei și jumătate unul”⁴⁴. Cele 80 de corpuri de iluminat au fost achiziționate de la negustorul Samuil Ovreiul din orașul Pitești. Acestea au fost vopsite în culoarea verde de Cârstea *sin*⁴⁵ („fiul” – slavonă, n.n.) Nicolae Beștineagă contra unei sume de trei lei și 20 parale pentru un felinar. În anul 1842, începea așezarea stâlpilor de felinar în oraș, iar în 23 aprilie 1842, Magistratul orașului a încheiat un contract cu Liță *sin* Dumitru Țolduc din orașul Râmnic pentru slujba de „felinargiu”, răspunzător în toate serile de aprinderea felinarelor din oraș, în schimbul unei simbrii de 15 lei pe lună. Slujbașul era răspunzător de orice stricăciune pricinuită felinarelor și chiar de pagubele unui eventual incendiu determinat de acestea⁴⁶.

În data de 20 august 1842, în orașul Râmnic erau montate deja 16 felinare, pentru ca la sfârșitul derulării contractului, orașul să dispună de 63 de felinare.

13. Noiembrie 1842 – noiembrie 1843. Alegerile acestui an consemnează și prima intervenție a autorităților centrale în alegerea membrilor municipalității, prin confirmarea de către Departamentul Treburilor din Lăuntru a unei structuri diferite față de cea rezultată din alegeri a Magistratului orașului. Voturile deputaților i-au dat câștigători pe Ștefan Davidescu, Ghiță *sin* serdar Nica Vlădescu, Manole Golescu și Florea Marinovici; membrii supleanți: Tache Hristescu și Petre Dimitriu⁴⁷. Adresa Departamentului Treburilor din Lăuntru îl confirma pe funcția de prezident pe Florea Marinovici, dar Ștefan Davidescu era trecut în rândul membrilor supleanți, de unde dispare pur și simplu Tache Hristescu, înlocuit cu Petrache Olănescu. În schimb, Petre Dimitriu era confirmat ca membru plin al municipalității în locul lui Davidescu⁴⁸. La 9 decembrie 1842, Florea Marinovici trimitea un memoriu la București referitor la aceste inadvertențe⁴⁹, dar era sfătuit ca, împreună cu ceilalți eleni, „să îmbrățișeze cu râvnă îndatorirea ce li s-a încredințată”. Cărmuitorul județului a fost abilitat să „reguleze acele împrejurări spre statornicirea bunei armonii ce cere neapărat înaintarea unor asemenea lucruri prin viitor, către obștescul folos”⁵⁰. În urma acestor demersuri, membrii aleși inițial au fost repuși în drepturi, dar, în primăvara anului 1843, între Ștefan Davidescu, Manole Golescu și Ghiță *sin* serdar Nica Vlădescu, pe de o parte, și prezidentul Magistratului, Florea Marinovici, pe de altă parte, a izbucnit un scandal soldat cu demisiile primilor doi. La 21 mai 1843, Cărmuirea Județului însărcina pe Florea Marinovici și pe membrul supleant Petre Dimitriu cu gestionarea afacerilor municipale, acuzându-i pe Manole Golescu și Ștefan Davidescu că „au duhul

⁴⁴ *Ibidem*, f. 28.

⁴⁵ Fiul (în slavonă în text).

⁴⁶ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 12/1833, f. 44. .

⁴⁷ *Ibidem*, dos. 4/1842, f. 24 bis.

⁴⁸ *Ibidem*, f. 30.

⁴⁹ *Ibidem*, f. 35.

⁵⁰ *Ibidem*, f. 57.

zavistiei și se cunosc în desăvârșită nedestoinicie”⁵¹. La 4 august 1843, cei trei „s-au înduplecat și au intrat în lucrarea Magistratului cu nădejde că, de acum înainte, se va păzi buna orânduială”⁵², astfel luând sfârșit un conflict care a măcinat în lupte sterile mandatul acestei echipe aleasă a conduce destinele Râmnicului.

Magistratul orașului Râmnic împrumuta, în august 1843, noul oraș Severin cu suma de 4.912 lei și 25 de parale, „în trebuința clădirii carantineștilor încăperi de aici”⁵³.

14. Noiembrie 1843 – noiembrie 1844. Alegerile i-au dat câștigători ca membri ai Magistratului pe: Alecu Bujoreanu, vistierul Iordache Olănescu, Teodor Clinovescu și Stancu Pop. Membrii supleanți au fost aleși pitarii Mihalache Orumolu și Alecu Hrisescu⁵⁴. Departamentul Treburilor din Lăuntru a hotărât ca destinele orașului fie conduse de președintele Iordache Olănescu, alături de Tache Hrisescu, Teodor Clinovescu și Stancu Pop, pe funcțiile de membri ai Magistratului. Alecu Bujoreanu și Mihalache Orumolu au fost confirmați membrii supleanți ai municipalității⁵⁵.

În timpul mandatului acestui Magistrat, orașul a fost vizitat de domnitorul Gheorghe Bibescu. La 29 august 1844, Domnul Țării era întâmpinat cu pâine și sare la „bariera de la Olt a orașului” și asculta discursul de întâmpinare a președintelui Magistratului, Iordache Olănescu, din raportul prezentat aflând că

orașul avea o populație de 324 familii, din care 9 de religie catolică, „șase biserici, cu Sfânta Episcopie”, precum și informații referitoare la prețurile mărfurilor supuse monopolului, eforturile depuse pentru iluminarea orașului cu felinare și execuția bugetului municipalității⁵⁶.

Pentru primirea domnului au fost realizate două „transperante („stor de fereastră”, n.n.)” susținute de stâlpi îmbrăcați în pânză, pe unul tronând „pajura” Principatului, astfel încât au fost realizate două porți simbolice prin care domnul și-a făcut intrarea în oraș⁵⁷.

Seara, orașul a fost iluminat cu trei mii două sute treizeci de „cioburi de pământ” (ulcele) umplute cu seu, iar Domnul Țării a fost găzduit în casele stolnicului Ioan Lahovari, actualul sediu al Palatului Copiilor.

15. Noiembrie 1844 – noiembrie 1845. Președinte era ales același serdar Iordache Olănescu, alături de Teodor Clinovescu, Stancu Pop și postelnicul Petrache Radovici; membrii supleanți: Petre Dimitriu și Anastase Boicescu⁵⁸. Din documentele vremii, reiese că cel care conducea, în realitate, destinele orașului, a fost Teodor Clinovescu, a cărui semnătură apare pe cele mai multe acte ale municipalității.

⁵¹ *Ibidem*, f. 248.

⁵² *Ibidem*, f. 302–302v.

⁵³ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 4/1842, f. 321

⁵⁴ *Ibidem*, 4/1842, f. 360.

⁵⁵ *Ibidem*, dos. 12/1843, f. 3.

⁵⁶ *Ibidem*, f. 23.

⁵⁷ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 3/1844, f. 26.

⁵⁸ *Ibidem*, dos. 12/1843, f. 42.

16. Noiembrie 1845 – noiembrie 1846. Alegerile pentru prezidentul Magistratului au fost câștigate de același Iordache Olănescu, iar Teodor Clinovescu, Dincă Naneți și Ioan Popovici și-au adjudecat funcțiile de membrii⁵⁹. Confirmarea venită de la București îl desemnează, însă, ca prezident pe Teodor Clinovescu, care i-a avut alături pe Ioan Popovici, Dincă Naneți și Tache Hristescu; membrii supleanți: Iordache Olănescu și Anastasie Boicescu. Moartea lui Naneți, în anul 1846, îl propulsează printre membrii Magistratului pe Anastase Boicescu, pe funcția de casier. Printre realizările acestei echipe se poate aminti înființarea primului spital la Râmnic. În luna iunie a anului 1846, Magistratul închiria de la Sultana Obretin, văduva răposatului Dima Obretin, etajul caselor unde a amenajat un spital cu 15 paturi și toate cele necesare înzestrării așezământului spitalicesc⁶⁰. Spitalul avea un caracter „*vremelnicesc*” (era constituit pentru o perioadă limitată) și asigura asistența medicală exclusiv pentru cei ce sufereau de „*boala venericească*”.

17. Noiembrie 1846 – noiembrie 1847. Prezident Teodor Clinovescu, alături de Tache Hristescu, Anastase Boicescu, casier, și Petre Dimitriu⁶¹; membrii supleanți Petre *zet* Temelie și Niță Naneți. Această echipă a avut de înfruntat efectele necruțătoare ale incendiului din aprilie 1847, care a transformat în cenușă partea de nord a orașului.

18. Noiembrie 1847 – noiembrie 1848. Prezident al Magistratului a fost tot același Teodor Clinovescu, avându-i alături pe Tache Hristescu, Petre Dimitriu și Anastase Boicescu – casier. Membrii supleanți au fost aleși Petre *zet* Temelie și Conciu Velea⁶².

19. Noiembrie 1848 – noiembrie 1849. Alegerile au fost câștigate de Ștefan Davidescu, prezident, alături de membrii Stanciu Pop, Manole Goleșcu și Gheorghe Capelleanu⁶³. Este o revanșă a taberei care, din anul 1843, a pierdut constant alegerile în fața lui Iordache Olănescu și Teodor Clinovescu și contesta, prin Ștefan Davidescu, în anul 1845, modul de alegere a deputaților de mahala. A trebuit să facă față ocupației rusești în Râmnic: încartiruirea trupelor, aprovizionarea lor, asigurarea liniștii publice într-un oraș ocupat militar.

20. Noiembrie 1849 – noiembrie 1850. Prezident al Magistratului era ales Gheorghe Capelleanu, iar membrii: Ștefan Davidescu, Teodor Clinovescu și Nicolae Cernătescu. Gheorghe Capelleanu nu a îndeplinit funcția de prezident decât sporadic, din primăvara anului 1850, aceasta fiind ocupată de Ștefan Davidescu, iar Gheorghe Capelleanu dispare dintre membrii, în locul lui fiind numit Nicolae Vlădescu. În zilele de 7 și 8 august ale anului 1850, orașul era vizitat de domnitorul Barbu Știrbei, ocazie cu care autoritățile municipale cereau ajutorul domniei pentru rezolvarea gravelor probleme ale orașului: refacerea sistemului de

⁵⁹ *Ibidem*, f. 90.

⁶⁰ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 11/1843, f. 50.

⁶¹ *Ibidem*, dos. 12/1843, f. 132.

⁶² ANSJ Vâlcea, fond Prefectura județului Vâlcea, dos. 50/1847, f. 44.

⁶³ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 1/1850, f. 7v.

alimentare cu apă al orașului, reconstrucția localului de școală, mistuit de incendiul din anul 1847, refacerea drumului spre Căineni.

În urma acestei vizite, prin ofis domnesc, orașul a fost înzestrat cu o grădină publică – Zăvoiu și s-a instituit o taxă de opt galbeni asupra cârciumilor și hanurilor din oraș pentru a se strânge banii necesari construcției a trei fântâni în Râmnic de către inginerul statului, Vairah.

21. Noiembrie 1850 – iunie 1851. Alegerile îl desemnau pe Ștefan Davidescu ca prezident al Magistratului, iar ca membrii pe Teodor Clinovescu, Nicolae Vlădescu și Nicolae Cernătescu⁶⁴. A acționat pentru reclădirea localului de școală distrus în anul 1847 și care a fost redeschis în august 1851.

22. Iulie 1851 – 30 iunie 1852. Constantin Lahovari devenea prezidentul Magistratului, avându-i alături pe Stancu Pop, Zissu Dumitrescu și Matache Filip. Membrii acestui Magistrat au făcut demersuri pentru mărirea raionului orașului dincolo de podul de peste apa râului Râmnic, supunându-se astfel realității dezvoltării firești a orașului:

Bariera drumului Craiovei și al Bucureștilor a fost mutată la două sute stânjeni de cea din urmă casă, care este a lui Nicolae Ceculescu. Și de aici înainte, deosebindu-se două sute stânjeni ce să folosească raion al orașului, să nu mai fie slobod nimeni a mai face vreun fel de clădire acolo subț osândă de a se dărâma.

23. 1 Iulie 1852 – iulie 1856⁶⁵. Funcția de prezident al Magistratului a fost ocupată de **Zissu Dumitrescu** alături de Ghiță Golescu, Stanciu Pop (casier) și Matache Filip – membrii.

În luna noiembrie a anului 1854, aveau loc noi alegeri pentru desemnarea Magistratului pentru perioada 1854–1856, iar rezultatul lor au confirmat aceeași componență a Magistratului din mandatul precedent⁶⁶. Membrii supleanți, aleși cu acest prilej, au fost Gheorghe Căzănescu și Costache Avramescu, care, din anul 1855, prelua funcția de casier și membru plin al Magistratului de la Stancu Pop.

Au fost două mandate pline de realizări, Zissu Dumitrescu reușind să ducă la bun sfârșit o serie de proiecte ale municipalității. În vederea organizării spitalului județean⁶⁷, la 5 martie 1852, Magistratul orașenesc închiria două apartamente de la etajul caselor răposatului Obretin Dima, pentru suma de 630 lei pe an. În august 1852, a avut loc prima inspecție a Spitalului din Râmnic făcută de revizorul spitalelor din Mica Valahie, în urma căreia acesta „a găsit spitalul în cea mai bună orânduială”.

În toamna anului 1855, Magistratul semna un contract pentru reabilitarea sistemului de aprovizionare cu apă potabilă a Râmnicului. Lucrările au fost executate sub îndrumarea inginerului statului Vairah care, în 18 iunie 1856, sosea la Râmnic în acest scop⁶⁸ și prevedea

captarea izvoarelor de la Inățești, realizarea unor rezervoare de apă, în număr de patru, aducerea apei în Râmnic pe o distanță de 1620 stânjeni, folosirea „unor materialuri de cea mai bună calitate” și o garanție de un an de zile pentru lucrări.

⁶⁴ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 3/1849, f. 8v.

⁶⁵ *Ibidem*, dos. 9/1859, f. 136–141.

⁶⁶ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura Județului Vâlcea, dos. 77/1854, f. 18.

⁶⁷ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Vâlcea, dos. 3/1851, f.11.

⁶⁸ *Ibidem*, dos. 7/1855 f. 171.

Zissu Dumitrescu s-a implicat și în acțiunea de sistematizare a parcului Zăvoi, cu care domnul țării a înzestrat orașul de sub Capela, în urma vizitei din anul 1850. În aprilie 1853, Magistratul orașenesc, „spre a trage folos anual de la Zăvoiu destinat pentru grădină publică”, a făcut demersuri către Departamentul din Lăuntru pentru autorizarea neguțătorului Niță Nicolau „de a face bufet și a vinde băuturi și lucruri de mâncare pă vară în acel Zăvoiu” în schimbul unui impozit de 160 de lei pe an. Municipalitatea era scutită de salariul „ce să plătea unui însărcinat pentru paza acelu Zăvoiu”⁶⁹, iar antreprenorul avea anumite obligații precum aceea de a „nu tolera înlăuntru grădinii adunări scandaloase și demoralizatoare, ceia ce ar provoca nemulțumiri publicului vizitator”⁷⁰.

Bufetul a devenit în scurt timp o afacere profitabilă, astfel că, în anul 1856, a fost adjudecat pentru suma de 224 lei⁷¹, pentru ca la licitația din anul 1857, să participe nu mai puțin de 13 „mușterii”, competiția acerbă fiind câștigată de asocierea dintre Ion Stavrinescu și Gheorghe Popescu, contra unei sume de 450 de lei.

Acești bani și alte fonduri din bugetul orașului au făcut posibile noi investiții, precum cele din anul 1856: au fost montate bănci pentru vizitatori, au fost ridicate „o ceșmea de piatră cioplită în izvorul din mijlocul acestei grădini, un pod peste izvoarele minerale ce sânt alături cu cișmeaua, un bufet și închisoarea cu parmaci a grădinii”. Din fonduri proprii, în anul 1855, Zisu Dumitrescu „înființa o șosea și un rond de scânduri pentru șederea a 70 de persoane” în grădina publică a Râmnicului.

Tot mandatul lui Zissu Dumitrescu consemnează prima acțiune de delimitare și de denumire a ulițelor orașului (1854). Cu acest prilej, au fost denumite 12 ulițe⁷², fiind realizate 72 de tăblițe pentru înscrierea denumirii străzilor, 480 tăblițe cu numere pentru casele existente în Râmnic și 40 de „stâlpi de gorun” pentru montarea plăcuțelor cu denumirile străzilor.

Realizările au fost posibile datorită veniturilor în creștere ale municipalității: „Am sporit veniturile casei municipale la lei 26.000 din șase cu care am găsit-o la întâia noastră numire”⁷³.

⁶⁹ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 5/1852, f. 5.

⁷⁰ *Ibidem*, dos. 22/1871, f. 11.

⁷¹ *Ibidem*, dos. 4/1856, f. 69.

⁷² „Ulița fierarilor de la hanul dumnealui Zisu Dumitrescu până la podul țigăniei; Ulița Piscupii de la Episcopie și până la Râul orașului; Ulița cea Mare de la Bica Cazăroiaca și până la podul cel mare; Ulița Sterian de la casa răposatului Sterian și până la podul cel mare (răposatul Radu Chiovici); Ulița Sfântul Dimitrie de la Biserica Sf. Dimitrie și până unde șade Iancu Ovreiul în casele Pelciulesii; Ulița Greceanu de la casele serdar Olănescu și până la Marin Streche; Ulița Bujoreanu de la casele Paharnic Bujoreanu și până în casele lui Ioan Mihail; ulița din dosul hanului lui Lahovar și până în casele dumnealui Dobre Rachieru; Ulița Cuvioasei Paraschiva de la Davidoiu și până în casele lui Anastese Boicescu; Ulița Iazului de la Bariere Nisipi și până în apa Oltului, Ulița dintre Râuri până în Olt; Ulița metohului Cozii din capul podului cel Mare și până în barieră”.

⁷³ ANSJ Vâlcea, fond Prefectura județului Vâlcea, dos.49/1856, f. 67.

24. Iulie 1856 – 27 iulie 1858. Alegerile anului 1856 au determinat următoarea componență a Magistratului orașenesc: președinte Iorgu Orumolu, membrii: Zissu Dumitrescu, Ghiță Golescu și Costache Avramescu; membri supleanți, Alecsandru Botescu și Tache Hristescu⁷⁴. În toamna aceluiași an, doi membri ai acestei echipe, Ghiță Golescu și Zissu Dumitrescu, își prezentau demisiile din motive personale. Cel din urmă arăta că „îndeplinind sarcina de președinte al acestui Magistrat, acum aș socoti un dispreț să primesc a mai fi între membri”, considerând

„îndestul timpul de cinci ani ce l-a jertfit a înfrumuseța orașul precum s-au putut și a spori veniturile casei municipale la lei 26.000 din șase cu care am găsit-o la întâia noastră numire”.

Aceste demisii au pus în dificultate autoritățile centrale, cu atât mai mult cu cât și Nicolae Iancovescu, Alecsandru Botescu sau Fotache Radovici au declinat oferta de a prelua funcțiile câștigate prin alegeri. În cele din urmă, Magistratul a fost completat cu Anastase Boicescu și Preda Mișcurici, ale căror semnături apar pe documentele instituției.

25. Iulie 1858 – iunie 1859. Președintele Magistratului devenea Anastase Boicescu, avându-i alături pe foștii săi colegi din mandatul anterior: Iorgu Orumolu, Preda Mișcurici și Costache Avramescu.

26. Iulie 1859 – 30 iunie 1861. Președintele Municipalității Orașului Râmnic (noua denumire a instituției) a fost reales Zissu Dumitrescu, alături de Iorgu Orumolu, Nicolae Iancovescu și Costache Avramescu – casier; membrii supleanți au fost Ion Temelie și Ghiță Pietraru. Alegerea membrilor și principiile de funcționare ale instituției rămâneau aceleași prevăzute de Regulamentul Sfatului Orașenesc.

27. Iulie 1861 – 30 iunie 1863. Președintele Municipalității era ales același Zissu Dumitrescu, iar ca membrii: Iorgu Orumolu, Fotache Radovici (demisionat în decembrie 1862) și Costache Avramescu; membrii supleanți – Costache Iancovescu și Ion Temelie⁷⁵. În septembrie 1861, Zissu Dumitrescu a ocupat, ca interimar, și funcția de prefect al județului⁷⁶.

28. În luna iulie a anului 1863 aveau loc ultimele alegeri pentru Municipalitatea Orașului Râmnic, realizate conform legislației. Președintele municipalității râmnicene devenea Nicolae Iancovescu, secondat de membrii Fotache Radovici, Manole Golescu și Anastase Boicescu; Gheorghe Marinescu și Preda Mișcurici aveau să devină membrii ei supleanți⁷⁷.

⁷⁴ *Ibidem*, f. 39, 56.

⁷⁵ ANSJ Vâlcea, fond Primăria orașului Rm. Vâlcea, dos. 9/1859, f. 197.

⁷⁶ *Ibidem*, f. 221.

⁷⁷ *Ibidem*, f. 336.

